

Binnenkort ben ik jarig, joepie..... Elk jaar probeer ik deze dag compleet te negeren. Ik praat er niet over, plan niks, en nodig niemand uit. Maar altijd zijn er wel een paar slimmeriken die weken van tevoren beginnen te bellen. Wat doe je met je verjaardag? Welke verjaardag, probeer ik dan nog onnozel te doen. Het valt nog wel op zaterdag, roepen zij dan weer. Ach jee, dit jaar kom ik er echt niet onderuit, want HET valt inderdaad op zaterdag. En waar gaat het nou helemaal over? Is verjaren een prestatie? Ik dacht 't niet. Hooguit voor mijn moeder, die mij en nog zo'n zelfde exemplaar binnen enkele minuten tijd baarde. Met leeftijd heeft het ook niet te maken, want ik had het als kind al. Lag mijn tweelingzus nachten van te voren wakker van de spanning over cadeautjes, traktatie, feestje, ik had nachtmerries over gefeliciteerd, gezoend en toegezongen worden. Maar nu heeft mijn dochter er iets op gevonden. Deze week belde ze: 'mam, je moet zaterdag om 2 uur klaar staan, want dan komen we je halen en gaan we iets leuks doen'. Op mijn vraag wat we dan gaan doen, lachte ze een tikkeltje gemeen: 'VERRASSING!' Dus nu lig ik weer uren te piekeren en heb ik nachtmerries over bungeejumpen, skydiven, en parachutespringen.

Mios